

מ"ת 40994/03/18 - מדינת ישראל נגד עדנאן עראמין (עציר), מחמוד (חמודה) ג'ראדא, אמין חמדאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט משה סובל

מ"ת 40994-03-18

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים

1. עדנאן עראמין (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד רמזי קטילאת
2. מחמוד (חמודה) ג'ראדא (עציר)
3. אמין חמדאן (עציר)

החלטה (משיב 1)

1. ביום 19.3.18 הגישה המדינה בקשה למעצר שלוש המשיבים עד תום ההליכים בת"פ 40932-03-18, בו הם מואשמים בעבירות נשק. ביום 23.4.18 הוגשה בקשת מעצר מתוקנת, בעקבות תיקון כתב האישום בדרך של הוספת אישום (מס' 7) בעניינו של משיב 3 והוספת עד תביעה בעניינו של משיב 2. עוד קודם לכן, בדיון 28.3.18 הסכים משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר סטטוטורית נגדו, תוך שביקש להשתחרר לחלופת מעצר. בהחלטה מאותו היום נעתרתי לבקשת משיב 1 והוריתי על הגשת תסקיר מעצר. התסקיר הוגש ביום 30.4.18, ובמסגרתו ביקש שירות המבחן דחייה לצורך בחינת המפקחים המוצעים והגשת תסקיר משלים. בין לבין (ביום 26.4.18) הוגש נגד משיב 1 כתב אישום נוסף, יחד עם עוד ארבעה נאשמים (ת"פ 35683-04-18; להלן - **כתב האישום הנוסף**) ובקשה נוספת למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 51416-04-18; להלן - **בקשת המעצר הנוספת**). לפיכך הוסכם בדיון בתיק הנוכחי מיום 30.4.18 להמתין לתוצאות הדיון בבקשת המעצר הנוספת. בהחלטת בית המשפט (כב' השופט א' דורות) מיום 28.5.18 בבקשת המעצר הנוספת, נקבע כי קיימות נגד משיב 1 ראיות לכאורה להוכחת העבירה של ניסיון לסחר בנשק המיוחסת לו בכתב האישום הנוסף, וכי יש מקום להגשת תסקיר מעצר נוסף לגבי משיב 1, בו שירות המבחן "ייתחס למעורבות המיוחסת לו בשני אישומים, הנוגעים למעשים שבוצעו לכאורה בתקופה של כחצי שנה". התסקיר הנוסף הוגש ביום 14.6.18, והומלץ בו על שחרורו של משיב 1 למעצר בבית בבית הוריו בענאתא תחת פיקוח ההורים ואחיו הבכור (העובד כעורך דין). בהחלטה מיום 21.6.18 בבקשת המעצר הנוספת, עמד בית המשפט על "קושי רב ביותר" שמעוררת המלצת שירות המבחן. לפיכך נקבע באותה החלטה כי משיב 1 יישאר במעצר עד למתן החלטתי בתיק הנוכחי. בדיון שהתקיים בפניי ביום 1.7.18 ביקש ב"כ משיב 1 כי החלטתי תוגבל לבקשת המעצר בתיק זה.

בשונה ממשיב 1, משיבים 2 ו-3 חלקו על קיומן של ראיות לכאורה נגדם. לאחר בחינת חומר החקירה קבעתי בהחלטות מימים 21.5.18 ו-10.6.18 כי קיימות ראיות לכאורה, ללא חולשה, לגבי כל חמשת האישומים המיוחסים למשיב 2 (אישומים מס' 2 עד 6) ולגבי כל שלושת האישומים המיוחסים למשיב 3 (אישומים מס' 3, 6 ו-7). בהחלטה נוספת מיום 10.6.18 הוריתי, בהסכמת משיבים 2 ו-3, על מעצרם עד תום ההליכים לאחר שתסקירי המעצר שהוגשו המליצו

כאמור.

כתב האישום

2. כתב האישום המתוקן מחזיק שבעה אישומים. ארבעה מהם (אישומים מס' 1, 2, 3 ו-4) מתייחסים למשיב 1. אישום מס' 1 מופנה כלפי משיב 1 לבדו, ומאשימו בניסיון לסחר בנשק. אישומים מס' 2 ומס' 4 מתייחסים למשיבים 1 ו-2 עבירה של סחר בנשק. אישום מס' 3 מתייחס עבירה זו לכל שלושת המשיבים. בכל ארבעה אישומים אלה מדובר בעסקאות בנשק שהמשיבים הרלוונטיים ביצעו, על פי הטענה, עם סוכן משטרתי המכונה נ.פ. 603-17.

3. באישום מס' 1 נטען כי משיב 1 התקשר אל הסוכן ביום 15.8.17 והציע למכור לו תת מקלע מאולתר המכונה "קרלו" תמורת 6,500 ₪ וכן כדורי תחמושת תואמים תמורת 500 ₪. השניים קבעו להיפגש למחרת היום בענאתא, שם מתגורר משיב 1. למחרת (16.8.17) הגיע הסוכן ברכבו לענאתא למקום חניה של כלי רכב (להלן - **החניה בענאתא**) אליו כיוון אותו משיב 1. משיב 1 נכנס לרכבו של הסוכן כשבאמתחתו חפץ דמוי הקרלו ומסרו לידי הסוכן. הסוכן בדק את החפץ וביקש מחסנית תואמת, אך משיב 1 אמר כי המחסנית טרם הגיעה לידי. הסוכן מסר למשיב 1 6,500 ₪ במזומן תמורת דמוי הקרלו, אך משיב 1 החזיר לו 500 ₪ בשל חסרונה של המחסנית, וסוכם כי הסוכן יגיע למחרת לענאתא על מנת לקחת את המחסנית. עוד באותה פגישה התעניין הסוכן ברכישת רימון רסס. בתגובה הציע משיב 1 למכור לו נשק צבאי תמורת 33,000 ₪, ומאוחר יותר באותו היום הודיע משיב 1 לסוכן כי הנשק הצבאי כבר נמכר. למחרת (17.8.17) התקשר הסוכן למשיב 1 כדי לתאם את איסוף המחסנית. משיב 1 אמר שנדרש לו זמן נוסף להשגת המחסנית, והציע למכור לסוכן מטעני צינור תמורת 300 ₪ לכל מטען. הסוכן ענה שהמחיר יקר, וכי במידת הצורך ייצור קשר עם משיב 1.

4. אישום מס' 2 מתאר עסקה מיום 21.8.17 בה משיבים 1 ו-2 מכרו לסוכן שבעה מטעני צינור ושלוש קופסאות של כדורי תחמושת, תמורת סכום של 2,000 ₪ במזומן. על פי הנטען, העסקה התבצעה בחניה בענאתא, לאחר שיום קודם לכן (20.8.17) משיב 1 שלח למכשיר הטלפון הנייד של הסוכן הודעה לפיה מצויים ברשותו 10 מטעני חבלה ונשק נוסף מסוג קרלו. השניים סיכמו להיפגש למחרת לביצוע עסקה בה משיב 1 ימכור לסוכן את המחסנית הנזכרת באישום מס' 1; 50 כדורי תחמושת תמורת 1,100 ₪; ושלושה מטעני חבלה תמורת 750 ₪. בהתאם לסיכום, הגיע הסוכן ביום 21.8.17 לחניה בענאתא. כעבור מספר דקות הגיע למקום משיב 1 כשהוא מלווה במשיב 2 שאחז שקית שחורה גדולה. בשקית היו שבעה מטעני צינור, שלוש קופסאות כדורי תחמושת, ורובה סער מסוג 16m. הסוכן בדק את ה-16m וניהל משא-ומתן עם משיבים 1 ו-2 על מחירו, אולם לבסוף לא הושגה הסכמה. משיבים 1 ו-2 אמרו לסוכן שאין בידם את המחסנית שהתכוונו למכור לו, והציעו שירכוש מהם את שבעת המטענים ושלוש קופסאות כדורי התחמושת שהביאו עמם, תמורת 2,000 ₪. הסוכן מסר להם סכום זה ורכש את המטענים והתחמושת.

5. אישום מס' 3 מתייחס לרובה ה-16m הנזכר באישום מס' 2. על פי הנטען, בעניין זה קיימו משיבים 1 ו-2 (לעיתים שניהם יחד ולעיתים כל אחד מהם בנפרד) מספר שיחות טלפון עם הסוכן בימים 26.8.17 עד 29.8.17, ובמסגרתן ניהלו עמו משא-ומתן לגבי מחיר הנשק. במהלך המשא-ומתן ביקש הסוכן הנחה בשל הצורך לתקן את הקרלו שרכש ממשיב 1 כאמור באישום מס' 1, ומשיב 1 אמר שהוא מוכן להחליף את הקרלו בקרלו אחר. ביום

29.8.17 פגש הסוכן בחניה בענאתא את משיב 2, אשר עלה על רכבו וכיוון אותו לביתו של משיב 1. בהגיעם למקום הוביל משיב 2 את הסוכן לבנין סמוך, שם הוציא את ה-16m ומסר אותו עם מחסנית לסוכן. משהתברר כי ישנה תקלה בנשק, סרב הסוכן לרכוש אותו חרף הצעת משיב 2 למכרו לו בשל התקלה בסכום נמוך מן המוסכם. באותה הזדמנות מסר הסוכן למשיב 2 סכום נוסף של 1,000 ₪ עבור רכישת מטעני החבלה ממשיבים 1 ו-2 כאמור באישום מס' 2. משיבים 1 ו-2 הציעו לסוכן לקנות מהם כלי נשק אחרים, אך הסוכן מסר שהוא מעוניין ב-16m. ביום 31.8.17 התקשר משיב 1 אל הסוכן ואמר לו כי ה-16m תקין, ולבקשת הסוכן שלחו לו משיבים 1 ו-2 שני סרטונים בהם הם מתפעלים את ה-16m ויורים בו. ביום 3.9.17 התקשרו משיבים 1 ו-2 לסוכן וקבעו איתו פגישה למחרת לשם השלמת העסקה. למחרת (4.9.17) שוחח הסוכן עם משיב 1, שאמר לו כי ה-16m תקין וכי המחסנית וכדורי התחמושת מוכנים לשם ביצוע העסקה. בשעות הערב של אותו היום הגיע הסוכן עם רכבו לחניה בענאתא. לאחר מספר דקות הגיע למקום רכב מסוג מאזדה ממנו יצאו משיבים 1, 2 ו-3. משיב 3 החזיק בידו 16m, מסר אותו לסוכן ואישר כי הנשק פועל. משנבדק הנשק עם כדורי תחמושת שהביא עמו הסוכן והתברר כי הוא לא יורה, הציע משיב 3 שהסוכן ידאג לתיקון הנשק, אולם הסוכן סירב. משיב 3 התחייב לדאוג לתיקון, והצדדים סיכמו כי העסקה תושלם למחרת היום. למחרת (5.9.17) הודיע משיב 1 לסוכן כי ה-16m תוקן, והסוכן נסע ברכבו לחניה בענאתא, שם המתין רכב המאזדה. משיבים 1, 2 ו-3 יצאו מהרכב ומסרו לסוכן נשק דמוי רובה סער מסוג 16m המכיל חלקי 16m תקינים, יחד עם מחסנית תואמת. משיב 3 ירה מהנשק כדור אחד באוויר (אותו הביא הסוכן מרכבו), והסוכן מסר לידי משיב 3 סכום של 50,000 ₪ במזומן תמורת הנשק. מאוחר יותר באותו ערב התקשר משיב 2 לסוכן והציע למכור לו 16m מקוצר. לבקשת הסוכן, שלח לו משיב 1 סרטון בו הוא נראה יורה ב-16m המקוצר.

6. אישום מס' 4 עוסק ברובה ה-16m מקוצר אותו משיב 2 הציע לסוכן באישום מס' 3. על פי הנטען, בעניין זה קיימו משיבים 1 ו-2 שלוש שיחות טלפון עם הסוכן (שני המשיבים ביום 13.9.17; משיב 2 ביום 14.7.19; ומשיב 1 ביום 17.9.17). לאחר שהושגה הסכמה על מחיר העסקה (52,000 ₪), תיאם משיב 1 עם הסוכן ביום 17.9.17 את שעת המפגש בחניה בענאתא באותו היום. הסוכן נסע לשם אחר הצהריים, ופגש את משיבים 1 ו-2 כשהם רכובים על גבי אופנוע. משיבים 1 ו-2 נסעו כמה מאות מטרים כאשר הסוכן נוסע אחריהם, ונעצרו בצד הדרך. אז הוציא משיב 2 מתא האופנוע נשק דמוי רובה סער מסוג 16m המכיל חלקי 16m תקינים, יחד עם מחסנית תואמת, ירה בנשק מספר כדורים באוויר, ומסר אותו לידי הסוכן. הסוכן הכניס את הנשק לרכבו ונתן תמורתו למשיבים 1 ו-2 סכום של 52,000 ₪. אז שלף משיב 2 אקדח, ירה ממנו והציגו בפני הסוכן, באומרו לו כי מחיר האקדח 25,000 ₪.

עילת מעצר

7. בהתחשב במהות העבירות המיוחסות למשיב 1 (להלן - **המשיב**) בכתב האישום נשוא התיק הנוכחי, עילת המעצר הנובעת מהראיות הלכאוריות היא כפולה: ראשית, עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**), בהינתן שהעבירה של סחר בנשק נמנית על עבירות הביטחון כהגדרתן בסעיף 35(ב) לחוק; שנית, עילת מסוכנות לביטחון הציבור בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. כפי שהוסבר בבש"פ 817/09 ג'אבר נ' מדינת ישראל (1.3.09, פסקה 17):

"כלל הוא כי עבירות נשק בכלל, ועבירות סחר בנשק בפרט, נמנות על העבירות החמורות בקשת העבירות המטילות אימת מסוכנות חמורה כלפי הפרט והציבור. המסוכנות הנלווית

עמוד 3

לסחר בלתי חוקי בנשק, במיוחד על רקע פעילות הטרור לה נתונה החברה הישראלית ונוכח התרחבותה של הפשיעה המאורגנת בישראל, מצויה ברף גבוה ביותר. הסחר הבלתי חוקי בנשק מניח אפשרות כי כלי נשק יגיעו בתנועת הסחר לידי גורמי טרור או לארגוני פשיעה, וישמשו בידי רוכשיהם כלי הרג שיופעלו כלפי אזרחים תמימים, תוך חשיפת תושבי ישראל לסיכון חמור ביותר".

ועוד נאמר:

"הסכנה לשלום הציבור נובעת במידה לא פחותה ממעשים של אנשים המוסרים נשק קטלני לאחרים למטרה בלתי מוגדרת, כאשר אין למוסר לאחר מכן שליטה על השימוש שייעשה בנשק. מסירת נשק קטלני לאחר, תוך עצימת עיניים ובלא אכפתיות ביחס לשימוש שייעשה בו, כמוה כהחזקת נשק 'כדי לאפשר פעילות פלילית אפשרית בעתיד' במובן אחת הקטיגוריות החמורות של העבירות מהסוג הנדון" (בש"פ 2470/91 מדינת ישראל נ' סביח (7.6.91) פסקה 2).

מכאן נובעת המסקנה כי מעבר להיותה של עבירה בנשק בגדר עבירת ביטחון המקימה עילת מעצר עצמאית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, הרי "שבדרך כלל יש לראות עוברי עבירות כאלה כמי שמסכנים את הציבור. בעילת המעצר שמקימה עבירה בנשק כרוכה אפוא, כפן נוסף שלה, גם העילה של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. שתי עילות אלה, כאשר הן כרוכות יחד, מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה" (בש"פ 10028/03 אלקריף נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 577, 582 (2003); ראו עוד: בש"פ 4920/02 פדרמן נ' מדינת ישראל (20.6.02) פסקה 4; בש"פ 8027/09 תירם נ' מדינת ישראל (15.10.09) פסקה 6; בש"פ 2602/10 כחלול נ' מדינת ישראל (14.4.10) פסקה 14; בש"פ 10037/16 מדינת ישראל נ' עבאס (23.12.16) פסקה 9; בש"פ 7940/12 מדינת ישראל נ' ביומי (6.11.12) פסקה 14; בש"פ 454/18 בوتסאז נ' מדינת ישראל (28.1.18) פסקה 16).

חלופת מעצר

8. בתסקיר המעצר הראשון פירטה קצינת המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של המשיב. המשיב הוא בן 19, רווק, הצעיר מבין שבעת הילדים של הוריו, מתגורר בבית ההורים בענאתא ונעדר עבר פלילי. המשיב השלים 12 שנות לימוד, ומאז סיום לימודיו ועד למעצרו עבד בשיפוצים, כשלבדבריו תכנן להשתלב בלימודים אקדמאיים. קצינת המבחן התרשמה כי המשיב אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים, אך דימויו העצמי אינו מגובש, והוא מקיים קשרים חברתיים עם גורמים שוליים, מתקשה להציב מולם גבולות, ונוטה לרצות את האחר לעתים על חשבון צרכיו ורצונותיו. בנוסף המשיב מקל ראש באשר לחומרה והסיכון הגלומים בעבירות נשק; מספק הסברים מגמתיים להתנהגותו העבריינית; נוטה להשליך אותה על חבריו; מפחית את אחריותו לבחירותיו; ומציג עצמו כקורבן, כמנוצל וכמי שיכולתו לשלוט במצב מוגבלת. למרות זאת, ולנוכח התמיכה המשפחתית לה זוכה המשיב והקושי שלו להסתגל למעצר, העריכה קצינת המבחן בתסקיר הראשון כי קיים סיכון נמוך לכך שהוא ישוב לבצע עבירות אלימות, וכי גם אם יעשה כן - תוצאות התנהגותו יהיו ברמת חומרה נמוכה. חלופת המעצר שהציע המשיב הייתה מעצר בית בבית אחותו, בפקוח אמו, אחותו

ובעלה. מאחר שהמפקחים המוצעים מתגוררים בירושלים ואילו תסקיר המעצר הוכן על ידי שירות המבחן בנתניה (באשר המשיב עצור בבית המעצר "הדרים"), ביקשה קצינת המבחן דחייה בת 10 ימים על מנת לאפשר ראיון של המפקחים המוצעים במשרדי שירות המבחן בירושלים.

בתסקיר השני דווח על שינוי בהתמודדות של המשיב עם המעצר, כך שכיום הוא הסתגל לתנאי המעצר וזוכה לביקורים שבועיים סדירים של הוריו. קצינת המבחן ניסתה להתחקות אחרי אופן ההתנהלות של המשיב בשנה שחלפה מאז סיום לימודיו ועד למעצרו, וכן להבין את תכניותיו לעתיד, אך נתקלה בסתירות וחוסר עקביות בדברי המשיב. בין היתר טען, למשל, לעצמאות כלכלית, אך מצד שני התברר כי היה תלוי כלכלית בהוריו ונזקק מהם לדמי כיס. המשיב התקשה לספק הסבר עקבי ומניח את הדעת למצבו ולשתף אודות קורות חייו ותכניותיו, תוך שגילה יחס תוקפני לשאלות קצינת המבחן בעניינים אלה, וניסה להטיל את האחריות למעצרו על גורמים בשכונת מגוריו שלטענתו מנסים להרע למשפחתו בשל מעמדה המכובד. קצינת המבחן התרשמה כי המשיב מתמקד ברצונו להשתחרר מהמעצר. הפעם, ולאור ריבוי העבירות המיוחסות למשיב (שכן בינתיים הוגש נגדו כתב האישום הנוסף) והתמונה העולה מכתב האישום הנוכחי בדבר התפקיד המוביל וההתנהגות האקטיבית של המשיב בביצוע העבירות, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות עבירות אלימות מצדו, וכי אם הסיכון יתממש והמשיב ישוב לבצע עבירה - גם חומרתה תהיה בינונית.

קצינת המבחן נפגשה עם הוריו ואחיו הבכור של המשיב, שהציעו לשמש מפקחים עליו במעצר בית בבית ההורים בענאתא. האב פנסיור בן 64, האם עקרת בית בת 62, והאח עורך דין בן 40 (נשוי ואב לארבע בנות) המתגורר סמוך לבית ההורים. ההורים והאח הביעו כעס ובושה נוכח מעצרו של בנם, גינו שימוש בנשק, וצינו כי משפחתם נורמטיבית וכי ההורים חינו את ילדיהם לשמירה על החוק ולתפקוד תקין. להערכתם, עיסוקו של המשיב בנשק נועד להפגין גבריות. לדבריהם, המשיב הוא בחור ילדותי ומפונק, שסיים לפני שנה וחצי בהצלחה את לימודיו בבית הספר, ומאז לא הצליח להתמיד בעבודה עקב קשיי הסתגלות ותקשורת עם מעסיקיו. אחיו הבכור עודד אותו ללמוד משפטים אך הוא בחר לעבוד שנה עד שנתיים טרם הלימודים על מנת לחסוך כסף. ההורים ציינו כי חששו מהשפעות חברתיות שליליות על המשיב, בעיקר בתחום הסמים, ושללו סכסוך שלהם או של המשיב עם גורמים אחרים בשכונת מגוריהם.

התרשמותה של קצינת המבחן מההורים ומהאח הייתה חיובית. לדבריה, הם מבינים את חומרת המעשים המיוחסים למשיב ואת המשימות שיוטלו עליהם במסגרת הפיקוח הצמוד על מעצר הבית, וניתן לסמוך על יכולתם והתחייבותם לשמור על התנאים המגבילים, להוות דמות סמכותית ומעמידת גבולות כלפי המשיב, ולמנוע את כניסת חבריו לבית ההורים. ההורים מבינים כעת כי נטו להתייחס אל המשיב כאל בוגר, ולא הבחינו בכך שהמשיך להתנהל בצורה ילדותית מאז סיום לימודיו ותוך רצון להרשים את חבריו, כך שלא היה ניתן לסמוך על החלטותיו וכושר שיפוטו. הם אינם מתעלמים מעדיפותה של חלופה במקום רחוק מבחינה גאוגרפית מענאתא, בה בוצעו לכאורה העבירות, אולם הם לא הצליחו לאתר חלופה במקום אחר. לעניין האח הוסיפה קצינת המבחן כי הוא נוטה לצמצם את חומרת המעשים המיוחסים למשיב בכתבי האישום ומכיר אך באופן חלקי בבעייתיות הגלומה במעשים אלו, ובכל זאת מעוניין לסייע בשיקום המשיב ומהווה דמות משפיעה ואסרטיבית כלפיו שיש ביכולתו לשמש גורם בולם ומשפיע על המשיב.

לאור כל זאת - הערכת הסיכון הבינונית מחד, והערכת התאמת ההורים והאח לפיקוח על מעצר הבית מאידך - ממליצה קצינת המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית בבית ההורים.

9. המדינה מתנגדת להמלצת שירות המבחן. לטענת המדינה, אין באמור בתסקיר כדי להצביע על קיומם של טעמים מיוחדים בעניינו של המשיב המצדיקים סטייה מהכלל המחייב מעצרם של נאשמים בעבירות נשק מאחורי סורג וברית, תוך שלילת אפשרות לשחרור לחלופת מעצר, ואפילו למעצר בית מלא. כלל זה מקבל משנה תוקף לגבי המשיב דן, המואשם בכתב אישום אחד בארבעה אישומים של סחר בכלי נשק שונים, לרבות בשני רובי 16m, מטעני חבלה ותחמושת; ובכתב אישום שני - בניסיון לסחור באקדח. המדינה חולקת על הערכת המסוכנות של המשיב ברמה בינונית, כפי שסבר שירות המבחן, וטוענת כי ההנחה בתסקיר בדבר היותו של המשיב אדם הנגרר אחרי עבריינים אחרים אינה עולה בקנה אחד עם חלקו באישומים השונים, בהם שימש גורם מניע, יוזם ואחד מהמבצעים הדומיננטיים (מה עוד שבאישום הראשון הוא הנאשם היחיד). עוד טוענת המדינה כי בשים לב ליכולת לסחור בנשק באמצעות הטלפון והאינטרנט, מסוגלותו של מעצר בית לאיין את המסוכנות פחותה עוד יותר, ובכל מקרה הפסיקה שללה בנסיבות כאלה פיקוח של בני משפחה.

10. מנגד טוען המשיב, כי תסקיר המעצר מאוזן, מעמיק ומידתי, וכי יש בו כדי לתת ביטוי למכלול הנסיבות, לרבות התווספות כתב האישום השני, אשר בעקבותיו הערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב עלתה מרמה נמוכה (בתסקיר הראשון) לרמה בינונית (בתסקיר השני). הערכה זו, טוען המשיב, נותנת ביטוי הולם לכך שאין לו עבר פלילי (בניגוד לשני המשיבים האחרים שנעצרו עד תום ההליכים, שלחובת שניהם עבר פלילי ונגד אחד מהם אף תלוי ועומד מאסר על תנאי בר-הפעלה בגין עבירות נשק). בנוסף, יש בהערכת המסוכנות כדי לבטא נכונה את האופי הסביל והנגרר של המשיב, בשונה משני המשיבים האחרים שהיו הדמויות הדומיננטיות בייזום וביצוע העבירות. המשיב סבור כי אין מקום לקביעה קטגורית השוללת פיקוח של בני משפחה על מעצר בית, גם של נאשם בעבירות סחר בנשק, שכן כל מקרה טעון בחינה לגופו בהתאם לנתונים האישיים ולאיכות המפקחים המוצעים, הנקבעת על סמך התרשמות שירות המבחן מהם. במקרה הנוכחי, התרשמה קצינת המבחן מהמעמד הסמכותי שיש להורים ולאחיו הבכור של המשיב כלפיו, וכן מהסלידה הגמורה המובעת על ידם לגבי המעשים בהם הוא מואשם. בנסיבות אלה יש לכבד את המלצת שירות המבחן, גם אם מדובר במפקחים שהם בני משפחה. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שבאף לא אחד מהאישומים היה מדובר בנשק שמצא או אמור היה למצוא את דרכו לגורמי טרור או לגורמים עוינים. כמו כן, בתסקיר השני צוין כי המשיב משתתף בפעילות חינוכית בבית המעצר, כך שהמשך מעצרו יגדע את התהליך השיקומי בו החל.

11. מקובלת עלי עמדת המבקשת לפיה לאור מהות וחומרת העבירות המיוחסות למשיב ועילת המעצר (הכפולה) הצומחת מהן, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, ויש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

כאמור לעיל, הכלל שנקבע בפסיקה הוא שפרט למקרים חריגים ומיוחדים, אין מקום להסתפק בחלופת מעצר לגבי נאשם בעבירת נשק. כפי שהבהיר בית המשפט העליון לא אחת בעניינין של עבירות אלו: "גיל צעיר ועבר פלילי נקי לא מהווים כשלעצמם נסיבות חריגות המצדיקות שחרור לחלופה... הנסיון מלמד כי גם צעירים בגיל עוברים עבירות אלו ולא נראה כי גילם מהווה מחסום שמונע מהם לדעת עד כמה התנהגות זו עלולה לפגוע בחברה" (בש"פ 4889/13 קרק' נ' מדינת ישראל (25.7.13) פסקה 4; ראו עוד בש"פ 6305/11 מדינת ישראל נ' אל לטיף (7.9.11) פסקה 13; בש"פ 8694/09 מדינת ישראל נ' אלגיוסי (30.10.09) פסקה 5; בש"פ 399/14 מנשה נ' מדינת ישראל (22.1.14) פסקה 6; בש"פ 3577/14 פלוני נ' מדינת ישראל (25.5.14) פסקה 9; ראו עוד בש"פ 3596/96 יצחקי נ' מדינת ישראל (28.5.96)). ההצדקה לנקיטת יחס מחמיר כזה כלפי מי שנאשם בסחר בנשק, בוארה על ידי השופט מ' חשין כדלהלן:

"אני מוכן לקבל את דברי בא-כוח העורר כי העורר הוא איש משפחה טוב, מפרנס את משפחתו בכבוד, וכי עד כה לא נכשל בפלילים. ואולם אדם שכך סוחר בנשק, בימינו ובמקומנו, אין ספק בדעתי כי מסכן הוא את שלום הציבור ואת ביטחונו. מבחינתו של העורר, יפלו כלי-הנשק לידי מי שיפלו, ובלבד שהוא יזכה בבצע-כסף. איש זה מסוכן הוא לציבור ומסוכנותו ניכרת במעשיו. בשים-לב לנסיבות העניין גם תחליף מעצר לא יסכון" (בש"פ 508/96 מקארי נ' מדינת ישראל (28.1.96)).

גישה זו כלפי עבירות נשק שימשה לא אחת את בתי המשפט לדחיית המלצה של שירות המבחן לשחרור נאשם בעבירת נשק לחלופת מעצר, אפילו היא מעצר בית מלא (ראו בין היתר: בש"פ 454/18, לעיל, בפסקה 18; בש"פ 6145/16 אבוחצירא נ' מדינת ישראל (15.9.16) פסקה 16; בש"פ 6036/00 פורת נ' מדינת ישראל (4.9.00); בש"פ 4889/13, לעיל; בש"פ 5573/13 אדרי נ' מדינת ישראל (18.8.13) פסקה 11; בש"פ 9713/17 שקיר נ' מדינת ישראל (27.12.17) פסקה 12; בש"פ 8694/09, לעיל; בש"פ 7940/12, לעיל, פסקה 18; בש"פ 10037/16, לעיל, פסקה 9; בש"פ 8027/09, לעיל). גישה זו נעוצה, כאמור, במסוכנות הגבוהה ביותר הנשקפת ממי שמעורב בביצוע עבירת נשק (ראו למשל הציטוט מבש"פ 817/09, לעיל), ולפיכך אין בידי לקבל את הערכת שירות המבחן בדבר מסוכנותו הבינונית של המשיב. כך במיוחד לנוכח העובדה שנגד המשיב הוגשו בתוך חודש אחד שני כתבי אישום, המייחסים לו בסך הכול חמישה אישומים בעבירות של סחר וניסיון סחר בנשק, לגבי חמש עסקאות שבוצעו בזמנים שונים ולגבי כלי נשק שונים.

תסקירי המעצר מתמקדים בגיל הצעיר ובתפקוד הנורמטיבי של המשיב עד למעצרו, וכן בהתרשמות החיובית מהוריו ואחיו המוצעים לפקח על מעצר הבית שלו. אלא שכאמור, אין די בנתונים אלו כדי להצדיק סטייה מהכלל השולל חלופת מעצר לגבי נאשם בעבירת סחר בנשק, קל וחומר בחמש עבירות של סחר בנשק. יתר על כן, ההמלצה על מעצר בית בפיקוח קרובי משפחתו של המשיב, אף היא אינה עולה בקנה אחד עם עמדת הפסיקה המסתייגת מפיקוח של קרובי משפחה על חלופת מעצר, אף באותם מקרים נדירים בהם חלופה כזו מתקבלת בהקשר של עבירות נשק (בש"פ 4850/08 אבו האניה נ' מדינת ישראל (10.6.08) פסקה ז'; בש"פ 9713/17 שקיר נ' מדינת ישראל (27.12.17) פסקה 11; בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11) פסקה 11; בש"פ 454/18, לעיל, בפסקה 19). נזכיר עוד כי כל העסקאות לכאורה בגין עומד המשיב לדין בתיק הנוכחי בוצעו בענאתא, שם מתגוררים הוריו ושם מצוי מקום מעצר הבית עליו המליץ שירות המבחן (אף שקצינת המבחן עמדה בעצמה על הבעייתיות הקיימת לנוכח עובדה זו). בנוסף, וכפי שצוין בתסקיר השני, האח מתקשה לעמוד על הבעייתיות שבהתנהלות המשיב, ונוטה לצמצם את המיזוס לו בהליכים הפליליים.

אין בידי לקבל את ההבחנה הנטענת על ידי ההגנה בין מידת המעורבות הלכאורית של המשיב בעבירות שבכתב האישום לבין מידת המעורבות הלכאורית של משיבים 2 ו-3. כעולה מכתב האישום, משיב 1 הוא זה שניסה לבדו למכור לסוכן את הנשק דמיו הקרלו, מסר לידי הסוכן את החפץ, ואף קיבל מהסוכן את התמורה הכספית בסך 6,500 ₪. משיב 1 הוא זה ששלח לסוכן את ההודעה הראשונה בדבר האפשרות למכור לו 10 מטעני חבלה ונשק נוסף, והגיע למקום המפגש בענאתא יחד עם משיב 2, שם בוצעה העסקה של מכירת המטענים וכדורי התחמושת כמתואר באישום השני. משיב 1 הוא זה שקיים שיחות טלפון מקדימות עם הסוכן בנוגע למכירת רובה ה-16 מ נשוא האישום השלישי, נכח במעמד המכירה וקבלת הכסף, שלח לסוכן יחד עם משיב 2 את הסרטון בו שניהם תפעלו את הרובה וירו בו, ואף שלח

לבקשת הסוכן סרטון נוסף בו הוא (משיב 1) נראה יורה ב-16 מהמקוצר. לבסוף (בכל הנוגע לכתב האישום בתיק דנן) משיב 1 נטל חלק בשיחות המקדימות שהתקיימו עם הסוכן בנוגע למכירת ה-16 מהמקוצר נשוא האישום הרביעי, הגיע יחד עם משיב 2 על האופנוע למקום המפגש, והיה בין מקבלי התמורה מהסוכן בסך 52,000 ₪.

בנסיבות אלו, מתחזקת ההצדקה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, באופן המשווה בינו לבין משיבים 2 ו-3, שכאמור נעצרו אף הם עד תום ההליכים. אמנם לחובת משיב 2 מאסר על תנאי בר הפעלה, אך מנגד, משיב 3 מואשם בשלושה אישומים בלבד (בעוד המשיב דן מואשם רק בתיק הנוכחי בארבעה אישומים) וגם הוא נעצר עד תום ההליכים חרף העובדה שעברו הפלילי כולל הרשעה אחת ישנה מלפני 13 שנה בעבירה שאינה רלוונטית (כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת סכין).

12. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 40932-03-18.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה אל כב' השופט א' דורות בקשר לתיק מ"ת 51416-04-18 הנדון בפניו.

**ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ח, 08 יולי 2018, במעמד משיב 1
ובא-כוחו; ב"כ המבקשת; ומתורגמנית בית המשפט לשפה הערבית.**